

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

În Editura politică au apărut:

Statutul
Partidului Comunist Român

Directivile

Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe perioada 1966—1970

Directivile

Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării pe perioada 1966—1975

FRONT DE LUCRU '66

ÎNTREGUL ȘANTIER—

UN ORGANISM

VIU

ȘI PUTERNIC

De la trimisul nostru

Așa cum pe șantierul Combinatului siderurgic din Galați s-au întâlnit școlile construcției siderurgice hunedorene și reșitele pentru a da naștere alteia noi, la un nivel superior și mult amplificat de proporțiile gigantului industrial de la Dunăre, tot astfel s-au concentrat aici întreprinderi specializate ale celor mai multor ministere sau numai produsele lor. Căci, practic, marele șantier înseamnă o suită de șantiere ce pe alocuri își suprapun lucrările și care cumulează contribuția unor importante sectoare ale economiei naționale. Pe acest temei, Directivile Congresului partidului prevăd, dat fiind volumul mare de investiții prevăzute în anii cincinalului la acest important obiectiv, necesitatea concentrării atenției Ministerului Industriei Metalurgice și a celorlalte ministere colaboratoare spre eșalonarea rațională a execuției și organizarea cât mai judicioasă a lucrărilor.

Ne reîntoarcem la lotul de montaj-utilaje al laminorului de tablă groasă. Între timp, din mai multe zone de lucru se anunță alte succese ale montajului.

— Care este cheia rezultatelor bune obținute până acum la o serie de zone de montaj?

— Cu mai multe luni în urmă — ne precizează ingine-

rușef, TĂNASE BARBULESCU — pe baza unei scheme de organizare s-a stabilit pentru asigurarea asistenței tehnice un maestru la fiecare zonă de lucru. În prealabil, oamenii au avut o perioadă de pregătire în care au urmărit crearea frontului de lucru, au cunoscut în amănunțime proiectele de execuție, s-au familiarizat cu utilajele care se livrau, și-au pregătit sculele de lucru.

— În unele zone de montaj, ritmul lucrărilor nu este totuși satisfăcător. Care sunt motivele?

— Acestea trebuie căutate la o serie de întreprinderi furnizoare de utilaje. Uzinele „23 August” din București, de pildă, în cluda unui program refăcut, au încă întârzieri în livrări. De asemenea, uzinele „Progresul” Brăila sînt încă datoare montorilor noștri, iar uzina „Vulcan” a decalat cu câteva luni o livrare foarte importantă pentru desfășurarea lucrărilor.

— Este vorba, deci, de întreprinderi ale Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

— Da. De la acest minister așteptăm o coordonare mai bună a livrărilor, în așa fel încît utilajele să sosescă ritmic pe șantier, în ordinea montajului și mai ales să fie complete, fără omisiunea unor așa-zise mănușuri fără de care lucrările nu se pot desfășura în ritmul cerut.

Dacă în prima parte a însemnărilor făcute pe marcele șantier de la Galați ne-am referit la problema alimentării cu apă a laminorului, de data aceasta ne oprim la cea privind asigurarea energiei electrice necesare.

— Aspectele sînt aici mai variate — subliniază de la bun început inginerul șef GHEORGHE PASCU. În primul rînd, pentru începerea rodajelor este în curs o lucrare provizorie de alimentare. Etapa a II-a se execută în colaborare cu unități ale Ministerului Minelor și Energiei Electrice, respectiv întreprinderi ale Trustului de construcții și montaje electrice București. Punctul cel mai nevalgă în acest domeniu îl socotesc pe cel de la execuția stației de conexiune, a cărei echipare trebuie s-o execute întreprinderea de construcții și

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. 3-a)

1000 din cei un milion

Zintiul de august a cunoscut, la poalele Carpaților ca și la țarmul mării, freamătul întineritor al deschiderii „Festivalului cîntecului, dansului și portului popular”. Este o sărbătoare ce-și croiește abea acum, în anii noștri, o bogată și înălțătoare tradiție: pentru a doua oară — o dată pe an — păstrătorii celor mai de preț comori ale genului popular înfățișează villegiaturisti-

Instantanee

lor, români și străini, mătură însoțitoare a clorului românesc de la străvechea „Miorița” la noile cîntece ale belsugului și bucuriei. Străbănuții de fier al altor elanuri aduse pe scenă de ansamblul regiunii București, identificați cu acel univers imagistic al Bărăganului devenit astăzi o cîmpie a soarelui, a rodniciei, fermecății de migdală inspirată a țesăturilor de ii, de bunzi și de cioareci înflorați am lăsat gîndul nostru să zboare către cei peste un milion de artiști amatori care, în această săptămîină, își trimit pe scena Festivalului o solie voinică și înzestrată — de o mie de talente. Se vor perinda în luminile rampei tarafuri; apoi călșări și alți interpreți ai dansurilor de pe meleagurile țării, cîn-

țăriștii ai versului popular ce aduc pe scenă foșnetul codrului și murmurul apelor; instrumentiști care știu să zică nu numai de alean ci și de bucurie din fluier, cobză, cimpoi, caval, nai, drimbă, ocarină, țambal sau din instrumente care au pătruns mai de curînd în orchestrele populare. Opt regiuni ale țării — unde se află artiști populari premiați la festivaluri naționale și internaționale — își desfășoară dărnice, seară de seară, cortegiul altor frumuseți ai că-

ror purtători au devenit — pentru a le reda poporului în mijlocul și din fantezia căruia s-au născut. Din păcate, ei nu se întîlnesc la Festival pentru că, așa cum a fost organizat, fiecare ansamblu zăbovește în localitate doar o singură zi — ziua spectacolului. Rămîne doar ca acest vîrtej nesecat de grație, sensibilitate și vigoare românească să cunoască în gîndul spectatorilor tentativa unei comparații. Și atunci, va trebui să recunoaștem că, fiecare în felul său și cu comoara sa rămîne incomparabil.

EUGEN ATANASIU

Sinaia, 1 august.

Plecarea delegației Partidului celor ce muncesc din Vietnam care a participat la Congresul al IX-lea al P. C. R.

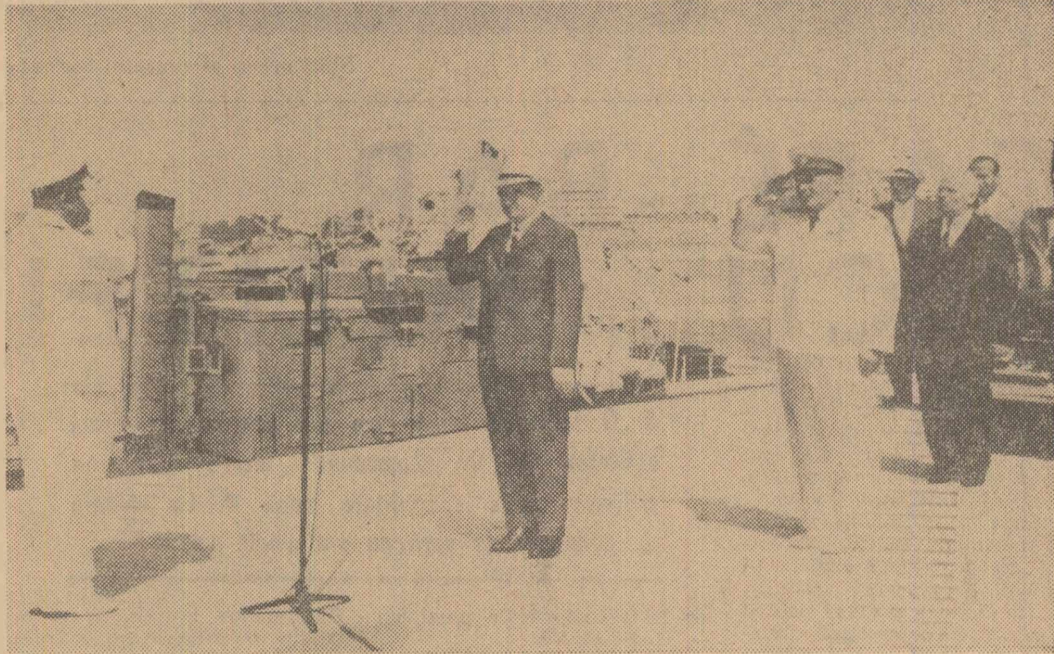
Delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam, în frunte cu Le Duc Tho, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului, a părăsit luni dimineața Capitala.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii Gheorghe Apostol, Vasile Patilinet, Ion

Ieniță, Barbu Zaharescu, Ilie Rădulescu, de activiști de partid, oameni ai muncii. Erau prezenți și ai misiunilor diplomatice și membrii Ambasadei R. D. Vietnam la București.

Membrilor delegației le-au fost oferite flori. (Agerpres).

Sărbătorirea „Zilei Marinei”

Tovarășul Nicolae Ceaușescu primind raportul comandantului marinei militare

Foto: AGERPRES

Mangalia, prima duminică a lunii august. Potrivit tradiției, în această zi se sărbătorește Ziua Marinei R. P. Române. Navele ancorate în port au arborat marea pavază. Cărbazele, digul de larg și faleză sînt împodobite cu stegulețe multicolore.

La tradiționala sărbătoare a marinărilor noștri au venit mii de oameni ai muncii aflați la odihnă pe litoral, un mare număr de localnici.

Ora 10... În aplauzele mulțimii, sosesce

în avanport tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, general de armată Leon-tin Sălăjan, ministrul forțelor armate ale R. P. Române, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului Regional Dobrogea al P.C.R.

Sînt prezenți general-maior Ion Coman, secretarul Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate și general-maior Vasile Ionel — adjuncți ai ministrului forțelor armate, generali și amirali.

La bordul unei nave militare se află atașai militari acreditați în țara noastră. Tovarășul Nicolae Ceaușescu primește raportul vice-amaralului Grigore Martes, comandantului marinei militare.

Conducătorii de partid și de stat urcă apoi pe puntea navei comandant. La bordul unei salupe, ministrul forțelor armate însoțit de comandantul marinei militare trece în revistă navele militare ancorate în port.

Se dă apoi citire Ordinului ministrului forțelor armate. Fanfara marinărilor întonează Imnul de Stat al R. P. Române, în timp ce în văzduh se trag 21 salve de artilerie. Pe deasupra portului trec formații de avioane supersonice, care aduc salutul aviatorilor cu ocazia sărbătorii marinărilor.

După încheierea primei părți a festivității, a urmat un bogat program de manifestări.

Seara, o dată cu aprinderea pavoazului electric pe nave, oamenii muncii aflați pe litoral au urmărit un bogat spectacol artistic, prezentat de echipa artistică ostășească „Albatrosul”, carnavalul bărcilor, focul de artificii și retragerea cu torțe.

Ziua Marinei a fost sărbătorită și în porturile dunărene românești, precum și de marinarii flotei lacului de acumulare de la Bică, la Galați și Brăila, au avut loc numeroase manifestări sportive și artistice. (Agerpres).

NOUȚĂȚILE ZILEI

U.M. Sinaia: Secție intrată în producție

PLOIEȘTI (Agerpres) — La Uzina mecanică din Sinaia a intrat în producție, cu întreaga capacitate, o nouă secție de fabricație unde se produc pompe de injecție pentru tractoare U-600 și U-650, precum și piesele de schimb necesare lor.

Prin intrarea în funcțiune a noului obiectiv, capacitatea uzinei sporește cu peste 40 la sută.

REDUCERE DE PREȚURI LA UNELE MĂRFURI DE SEZON

A intrat în tradiția comerțului ca — anual — să pună în vânzare o serie de mărfuri de sezon cu prețuri reduse.

Și în acest an s-a luat măsura organizării desfacerii prin rețeaua comercială din întreaga țară a unor articole specifice sezonului de vară, cu reduceri de prețuri ce variază între 20 și 40 la sută. Este vorba de: țesături din mătase, bumbac, în și cînepe, tricotate diferite (ciorapi, costume și chilote de baie, cîmpeuri de plajă, halate de plajă, rochii, bluze, fuste, pantaloni pentru femei, cămăși cu mîneca scurtă pentru bărbați și copii), diverse confecții (rochii, fuste, capote, sacouri, pantaloni, slipuri), articole de lenjerie, de galanterie (sacoșe și genți de voiaj, pălării din pai, pălării perforate pentru bărbați), încălțăminte.

Mărfurile se vor vinde cu prețuri reduse pînă la 31 august.

Un nou produs: automacarauă de 5 tone

BRAȘOV (coresp. R.I.). — Pe șantierul de construcții, în industria petrolieră și în alte ramuri ale economiei noastre naționale, cunoaște o largă utilizare un nou produs: automacara de 5 tone fabricată de Uzina mecanică din Tirgoviște, în colaborare cu uzinele „Steagul roșu”-Brașov, „I. Mai”-Ploiești și „Timpuri noi” din Capitală.

Automacara de 5 tone montată pe șasiul autocamionului „Bucegi” S.R.-113 cu motor de 140 c.p., funcționează cu brațe de 7 și 11,5 m. și este dotată cu dispozitiv de rotire pe un rulment de construcție specială, element cu totul nou, care îi asigură o mai mare ușurință în exploatare.

CONST. SIRBU

Carnet extern

Dincolo de denumire

În zilele cînd pe agenda vieții politice engleze se află problemele economice, cînd opoziția conservatoare își concentrează atacurile, o dată cu dezbaterile de ieri și de azi, tocmai în acest sector considerat cel mai vulnerabil, Organizația pentru colaborare economică și dezvoltare (O.E.C.D.), organism economic occidental la care ia parte și Anglia, a dat publicității un raport ce critică sever actuala situație economică engleză. Mai mult, raportul reamintește guvernului englez că are de plătit o datorie de 500 de milioane lire sterline Fondului Monetar Internațional și că, pentru a o achita, Anglia trebuie ca, în decurs de doi ani, să treacă de la un deficit anual de 300 milioane lire la un surplus de 200 milioane lire anual pînă în 1970. După cum scria și Financial Times, se vede că de o poartă, din felul cum a fost redactat raportul, că autorii săi „dovedesc a avea o familiarizare intimă cu problemele engleze”. Ce fel de experți or fi ei? Cum se face că atacul implicat al O.E.C.D. coincide cu ofensiva conservatoare?

Lucrurile au început să se clarifice cînd s-a aflat că doi din cei trei „funcționari internaționali” care au alcătuit raportul, domnii Christopher Dow și John Fay au fost înalți funcționari în timpul guvernărilor conser-

N. LUPU

(Continuare în pag. 4-a)

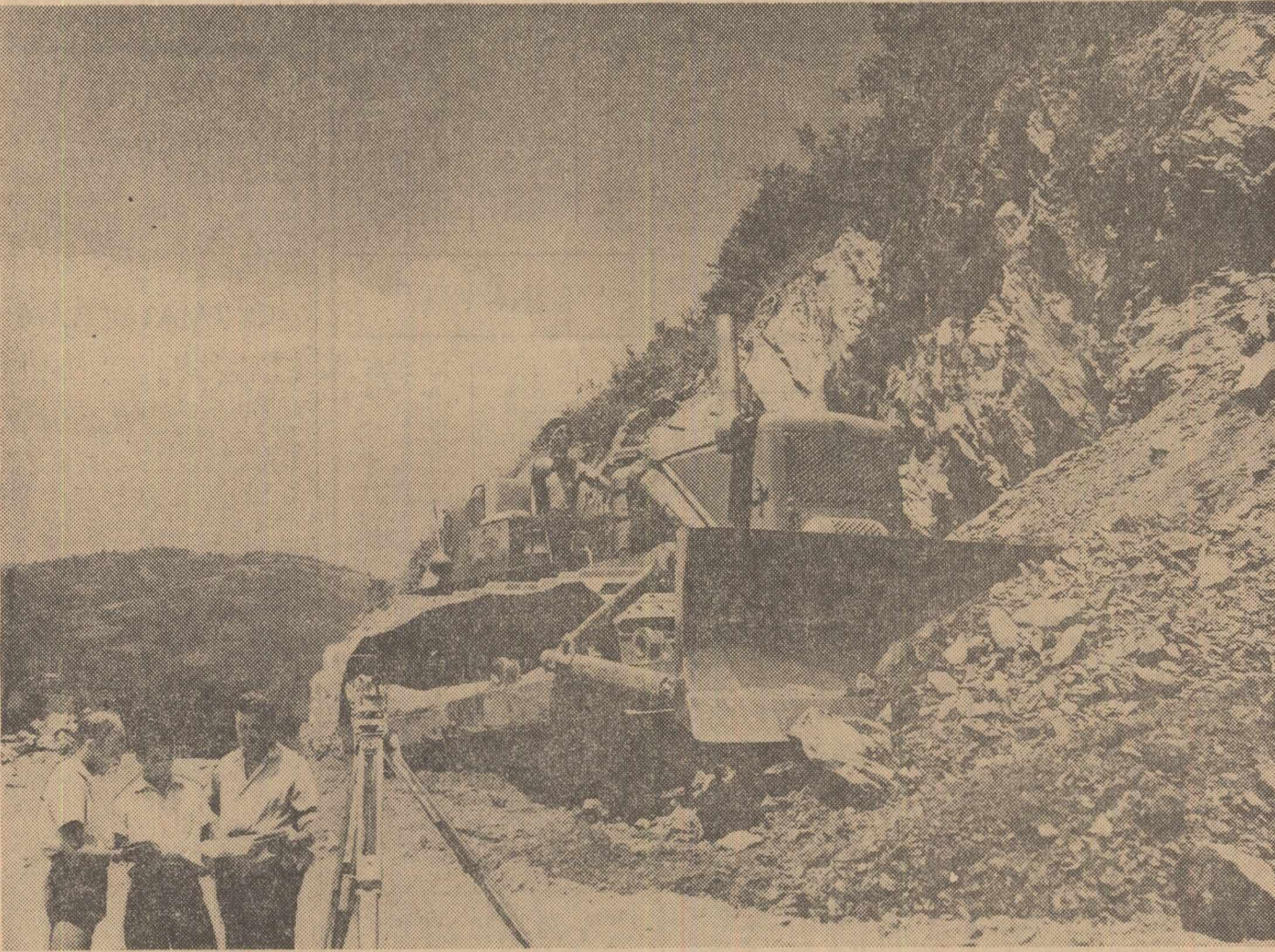

Foto: FLORIN ȘTEFANESCU

Drum în stîncă

Sînt drumuri în țară ce pot fi numite cu drept cuvînt, opere sculpturale. Croite în piatră, ele te înmesc prin ingeniozitate, prin îndrăzneală și talent. Unul din acestea este cel ce trece prin zona Porților de Fier, deasupra Gurii Văii, Virciocului, Orșovei și merge spre Banat.

La o înălțime de zeci de metri, pe coasta muntelui, a fost trasă o linie. Pe aici trebuie să treacă drumul. Primul lucru ce-l ai de făcut este de a-ți înălța privirile pînă acolo. Ce urmează după aceasta? Am văzut pe șantier echipe de constructori ce s-au cățărat pînă la linia drumului și au început să sfredească muntele.

Pînă acum șoseaua care merge la înălțime, paralel cu calea ferată, a fost „atacată” pe porțiuni de o lungime apreciabilă. Lucrările au fost înecute simultan, din mai multe puncte aflate la altitudini diferite. Cel din fotografie, de la Vircioc, este mai jos, mai aproape de un tăpșan de pe care poate să se deplaseze un autocamion. E cazul cel mai fericit, pentru că în alte locuri, camioanele se vor putea urca, abia la inaugurarea drumului.

Bucățile de stîncă sînt foarte necesare. Dacă n-ar fi fost nevoie de drum, de ele ar fi fost nevoie, căci constituie material de construcție a bătărilor care capătă proporții pronunțate. Ele creează acel dig protector, în spatele

căruia se vor construi centrale electrice și ecluze. Camioanele le încarcă și merg cu ele, ca pe un bulevard, pe pînă la bătărilor pînă la răsturnă la capăt, în apă. Ce înseamnă a da o platură în Dunăre? O piscină de țînăr în pielea unui elefant uriaș. Ca să iasă la suprafața apei mormanul de pietre trebuie muncă serioasă, răsturnate camioane după camioane de piatră, mii și mii de metri cubi săpați în grezua muntelui. După cum se vede, între drumul din munte și drumul de pe apă există o strînsă legătură stabilită de om, de forța lui creatoare și inovatoare.

Surse de irigație la îndemîna tuturora

- O interesantă experiență în regiunea București ● Fintini pentru irigație în numeroase unități din Bărăgan ● Un hectar irigație cu apă freatică aduce un venit de 18 000 — 25 000 lei. ● Obligație a Comitetului de Stat al Apelor

După cum se

arată în documentele celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român,

pentru realizarea sarcinilor care stau în fața agriculturii noastre în anii 1966-1970 este nevoie să se pună în valoare toate resursele locale și toate rezervele interne în vederea creșterii producției vegetale și animale, a creării de noi surse de venituri pentru unitățile agricole. O astfel de rezervă, de o deosebită însemnătate economică o constituie folosirea apelor pentru irigație culturalor. Prin irigație se urmărește completarea rezervelor de umiditate din sol în perioada de secetă. În planurile privind dezvoltarea economiei naționale pe perioada 1966—1970, se prevede că urmează să se amenajeze pentru irigație, în întreaga țară, circa 400 000 de hectare astfel încît la sfîrșitul viitorului cincinal să se ajungă la o suprafață irigație de circa 600 000 de hectare.

În regiunea București — principala zonă producătoare de cereale a României — unde terenul este mai mult șes iar precipitațiile sînt mai reduse, irigația este chemată să joace un rol foarte important pentru mărirea producției la o serie întreagă de culturi agricole cum ar fi: porumbul,

plantele legumicole, culturile furajere etc. Sursele de apă care se pot folosi în acest scop, sînt următoarele: Dunărea, riurile care se varsă în ea, lacurile și bălțile, izvoarele și bazinele de acumulare locale, fintinile și puturile de adîncime. În unitățile agricole și mai cu seamă în cooperativele de producție se utilizează la udări, din ce în ce mai mult, apele din văle depresiunare aflate în număr mare în regiunea noastră. În bazine speciale și în iazuri se fac rezerve mari de apă. Prin aceasta se rețin viiturile de primăvară, se micșorează tendința de cursuri, se atenuează pînă la stingere efectul de inundații și eroziune din aval. Cele mai multe lacuri de acumulare pe văle interioare s-au amenajat în raioanele Vîdele, Roșiori de Vede, Alexandria. La cooperativele agricole din această zonă, drept urmare, suprafețele pregătite pentru irigație s-au extins.

Cum se procedează însă acolo unde nu există asemenea posibilități? Foarte simplu. Se utilizează apa subterană. În lunca Argeșului, în lunca Săbăului și în alte locuri se folosește stratul freatic (primul strat de apă) care se află la o adîncime de 6—8 m. S-a con-

(Continuare în pag. 3-a)

